

[Lowzow.]

og de afsætningsorganisationer eller andre, som skal have afgifterne. Det synes rimeligst, og det er den lovgivning, man fastholder andre steder.

Om enkelthederne vil jeg sige: det lykkes mig ikke i udvalgsarbejdet fuldt at blive klar over interventionsspørgsmålet. Der står i beretningen nogle bemærkninger om det, og jeg vil godt spørge ministeren, om der er noget nyt om, hvilke retningslinjer han her vil følge, eller om han eventuelt i udvalget, hvis han ikke vil gøre det her i dag, vil være venlig at fortælle om sine hensigter i den retning. Vi talte om forskellen i kravene til det danske smør og „interventionssmørret“, og der kom dengang nogle bemærkninger om det.

Man venter vel ikke, at dansk smør skal komme ud for interventionsopkøb, men da det er en så vigtig del af hele ordningen under De europæiske Fællesskaber, synes jeg, vi må være sikre på, at det ordnes på en tilfredsstillende måde i lovgivningen.

Fra det samme lovforslag, om smør og honning, vil jeg gerne fremhæve en bemærkning i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Det siges her, at udenlandsk smør kan sælges her i det omfang, det opfylder de kvalitetsmæssige krav ved forhandling af hjemmeproduceret smør, og det vil altså sige, at vi også fremover helt og fuldt fastsætter de kvalitetsmæssige krav selv. Dette bør man i lovgivningen holde fast ved og udnytte, således at vi holder en høj sundhedsmæssig standard for alle de varer, som bliver importeret hertil i lighed med dem, som vi producerer herhjemme.

Det er i den henseende mærkeligt, at vi i dette lovforslag har nogle nøje angivne bemærkninger om varemærkning. Importerede varer skal mærkes, eventuelt af importøren, hvis de ikke er det allerede ved importen, for hans udgift. Eventuelt kan det efter forhandling med toldlageret gøres senere mod en garanti for, at det sker. Dette er ikke tilfældet i de andre lovforslag, vi behandler her, om f. eks. kaniner og fjerkræ. Jeg mener, der her også burde være krav om en nøje varemærkning ved import af udenlandske varer, altså også EF-varer.

I bemærkningerne til lovforslaget siges det, at der trænges til en lovrevision, da flere af bestemmelserne i 1911-loven er af-

fattet i utidssvarende dansk. Jeg vil ikke sige, at vi er nået ret vidt i den henseende med de foreliggende lovforslag, for om ikke utidssvarende er de dog stadig skrevet i et meget snørklet og indviklet dansk. Når man ligefrem siger det i bemærkningerne, synes jeg ikke, man helt har levet op til de krav.

Jeg vil derpå gerne henvise til forrige første behandling af sagen, da landbrugsministeren blev spurgt af den konservative ordfører, hvorledes det gik med et udvalg, der var nedsat til behandling af levnedsmiddellovgivningen. Svaret lød, at der var nedsat et interministerielt udvalg, der skulle arbejde videre med en finjustering af sagsområdet inden for levnedsmiddellovgivningen i bred forstand. Ministeren fortsatte — Folketingstidende 1971-72, sp. 3061:

„Jeg skal bare lige for en ordens skyld sige, at det er nedsat på foranledning af økonomi- og budgetministeren.“

I bemærkningerne til lovforslaget om handel med smør m. v. står der endnu en gang, at dette udvalg er nedsat af landbrugsministeren, og i beretningen hedder det, at det påregnes at slutte sit arbejde snarest. Jeg vil derfor igen en gang spørge: er vi nået dette tidspunkt „snarest“ eller fortsætter det ubegrænset? Det er jo taget med for at angive grænsen for, hvor langt man vil gå i den nuværende lovgivning.

Til sidst vil jeg lige behandle spørgsmålet om hjemmehandel med æg.

En af de ting, der er størst diskussion om ude omkring, er jo vores ægordning. Den enkelte forbruger er meget, meget interesseret i at få friske æg. Det kan virke lidt trivielt, at man bliver ved med at diskutere det, men da der ikke er sket nogen ændring af det, bliver man jo nødt til at fortsætte. Det er et spørgsmål direkte mellem køber og forbruger, så længe det fastslås, at der kun kan handles således.

Nu er der foreslået en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler desangående, og i lovforslagene vedrørende fjerkræ- og kaninslagtninger hedder det — f. eks. i lovforslaget vedrørende fjerkræ, § 2:

„Denne bestemmelse gælder ikke producenters slagtning i enkelte tilfælde af fjerkræ til salg fra egen virksomhed direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning.....“

Jeg vil synes, det var fuldstændig rime-